

[Poul Møller.]

forhøjelser, men ellers intet, men regeringen havde, da det kom til stykket, ikke viljen til at handle i overensstemmelse med sine egne konklusioner. Statsministeren frarådede os at inddrage boligpolitikken under disse forhandlinger. Han sagde, at huslejelovgivningen kommer til revision i 1964, og inden den tid må man så forberede en reform. Det var regeringens boligpolitik i den situation, hvor årsoversigten taler om det skæve forhold på boligmarkedet. Efter pres gav statsministeren en smule efter med hensyn til besparelser, men dog ikke på anden måde, end at det ærede medlem hr. Peter Nielsen i dag siger, at disse besparelser i det store og hele ikke er af anden karakter, end at det drejer sig om arbejder, man alligevel ikke kunne få arbejdskraft til i det kommende år. Jeg synes, det er for ringe.

Om opsparingen fik vi nogle løse ord og nogle løse talemåder; ingen alvorlig vilje til at nå frem til et resultat blev fra regeringens side lagt for dagen.

Alle disse spørgsmål må nu indgå i de fortsatte forhandlinger. Disse forhandlinger må også dreje sig om, hvorvidt vi omkring det hængsel, der hedder omsætningsafgiften, kan nå frem til en egentlig skattereform. Foreløbig betyder den udskrivningslov, der nu vedtages, at staten får 1 200 mill. kr. mere i indtægt i det finansår, vi går ind i, end staten havde i det finansår, vi nu går ud af. Heraf stammer de 550 mill. kr. fra de direkte skatter. Enhver kan se, at man ikke dermed har nået det mål, som også regeringen har talt om: at man skulle lægge beskatningen om fra indkomst, arbejde, opsparing over til forbrug. På grund af alt det, man har villet i starten, og alt det, man har villet forelægge tinget, har man altså tværtimod nået, at denne flytning af skattebyrden over til forbruget slet ikke er indtruffet. 1 200 mill. kr. i ekstraindtægt for statskassen — en stigning fra 7 900 mill. kr. til 9 100 mill. kr. — er ikke småpenge, men det er, som vi ved fra statsministerens taler, ikke tilstrækkeligt for regeringen. Fra 1960-61 til 1961-62 steg statens udgifter med 1 600 mill. kr. I år er der kun regnet med en udgiftsstigning på 650 mill. kr., hvorfra må gå de besparelser, regeringen nu har lovet os.

Jeg vil gerne sige til den høje regering, at den burde kunne klare sine statsfinanser med det, der nu bliver bragt til veje, og den burde kunne indskrænke sine udgifter til ikke at overstige de udgiftsstigninger, der nu er budgetteret. Man kan imidlertid have sine tvivl, når man tænker på udgiftsstigningen på 1 600 mill. kr. i sidste finansår. Der er nu en margen for udgiftsstigninger på omkring 500-600 mill. kr. for staten, men hvis den udskrivning, der nu vedtages, skal betyde, at vi i det kommende år får et underbalanceret budget, så er der simpelt hen ingen vilje til udgiftsnedskæring og udgiftsnedsettelse og sparsommelighed i statsforvaltningen længere. Denne udskrivningslov, der indbringer 550 mill. kr. mere, vil naturligvis betyde skatteforhøjelser for mange mennesker i landet, selv om merindkomstfradraget bliver bevaret. De mennesker, der har gjort en særlig indsats for at forøge deres indkomst, vil gennem denne udskrivningslov blive stillet noget bedre end efter det forslag til udskrivningslov, den højtærede finansminister fremsatte den 9. marts, fordi merindkomstfradraget bevares, men der bliver naturligvis skatteforhøjelser, når skattebillerterne kommer.

Jeg vil gerne i denne anledning gøre en bemærkning om det oprindelige regeringsoplæg. Som jeg sagde ved første behandling, var der noget for mig uærligt i, at man ligesom præsenterede det, der blev foreslået, som skattelettelser for størstedelen af befolkningen, når summa summarum dog var, at staten skulle inddrage mere end 600 mill. kr. mere end forrige år. Men nu har vi haft behandlingen af disse spørgsmål i et udvalg, og vi har dér set, at det, der til sidst kom ud af beregningerne, var, at alle, alle hvis indtægter var steget i 1961, ville have fået en skatteforhøjelse også efter regeringens oprindelige forslag. Denne skatteforhøjelse ville blive stærkest for ikke-forsørgerne, men ville også ramme forsørgerne, og jeg håber, der kommer den dag, da også regeringspressen og ikke mindst Aktuelt vil gøre opmærksom på, at regeringsoplægget ikke drejede sig om skattelettelser, men om skatteforhøjelser — og om skatteforhøjelser, der er større end dem, man i dag står over for at skulle vedtage.

Der er stadig usikkerhed med hensyn til skønnet over, hvem der skal betale omsæt-